

Nr. 367. Folketingsets Forhandlinger.

5825 3die Beh. af Lovf. indeh. Reglerne

vilde Din Overbeviisning være den og den, men nu raader Du ikke selv alene, idet der er mange andre Menneſter, ſom ogſaa ſtulle raade, og de Forhold, hvorunder man er ſtillet, kunne være ſaadanne, at man ikke ſtrar kan gaae den Vej, ſom man i og for ſig beſt vilde. Naar jeg dernæſt ſpørger, hvad min Overbeviisning ſiger, ſtiller Spørgſmaalet ſig paa den Maade: Skal Du ſige Nei til Al, uden at bryde Dig om Følgerne, eller ſkal Du følge den Overbeviisning, ſom ſiger, at Du ſkal prøve og veie alle de foreliggende Omſtændigheder og Forhold og prøve og veie, hvad Følgen vilde blive af at ſige Nei? Jeg tror, at, forſt naaſt man har gjort dette, kan man komme til ſin endelige Overbeviisning; men taſfald har det været mig nok at henlede Opmerksomheden paa den indrængende Anmodning, ſom jeg har omtalt, og ſom jeg finder aldeles overflødig ligeoverfor de ærede Medlemmer. Jeg antager, at de ærede Medlemmer, enten de ſtemme Ja eller Nei, ſtemme fuldelig efter deres egen Overbeviisning; det ærede Medlem ſtillede ſiis eget ligeoverfor Regjeringens Liſte og ſagde, at man i ſaa ſtore og vigtige Sager ikke ſtulle følge, hvad Miniſteriet vilde, men ſin ſin Overbeviisning. Det er alſaa her forudsat, at man ſkal vel overveie og tage Henſyn ligeoverfor Miniſteriet, om man ſkal gjøre det One eller det Andet, men det tror jeg kun et een af de Overbetielſer, ſom ſtulle foregaae, man ſkal ogſaa ſee hen til, hvad ſelve Fædrelandets Løb kræver, man ſkal ſee hen til Lovgivningsmagten i det Hele og til, hvilke Forpligtelſer den kan have ligeoverfor Landet og ligeoverfor Vælgerne; ligeoverfor dem ſkal man ogſaa følge ſin Overbeviisning. Kommer man f. Ex. til den Lov, at ſiis Vælgere onſke en Sag fremmet paa den og den Maade, men man ikke ſelv mener, at det er den rette Maade, ſkal man ogſaa følge ſin Overbeviisning. Det, at fremhæve et enkelt Moment, ſaaledes ſom det ærede Medlem gjorde, og at ſige, at ligeoverfor det ſkal man følge ſin Overbeviisning, tror jeg alſaa ikke

95de Møde. Ordentlig Samling, 1869—70.

5826 3die Beh. af Lovf. indeh. Reglerne

er rigtig, thi ſkal man appellere til Overbeviisningen, ſkal man appellere til den ligeoverfor alle de Forhold, ſom kunne gjøre ſig gjældende.

Formanden: Jeg ſkal bemærke, at der er beſgjært Afſlutning af Forhandlingerne. Der er endnu 7 Medlemmer, ſom have onſket at udtale ſig, nemlig Folketingsmændene for Diſted Amts 2den Valgkreds (Sagd), for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen), for Sorø Amts 4de Valgkreds (Høſteſen), for Mariibo Amts 2den Valgkreds (Frederikſen), for Veile Amts 5te Valgkreds (Sens Jørgenſen), for Kjøbenhavn Amts 2den Valgkreds (C. B. Niineſted) og for Veile Amts 1ſte Valgkreds (Gad). Afſlutningen er beſgjæret af følgende 23 Medlemmer: Frølund, S. Ree, N. Hansen, Schrøll, Turen, Søren Jørgenſen, Scavenius, C. Hansen, C. Hansen, P. Nielsen, V. Pedersen (Mariibo Amts 1ſte Valgkreds), L. Andersen, Madsen, Sager, S. Pedersen, L. C. Larsen, Zahle, Ruggaard, H. Hansen, Thorup, Schleppegrell, Niſting og Efferſø.

Bed den derpaa foretagne Afſtemning vedtoges Afſlutning af Forhandlingerne med 49 Stemmer mod 32.

Man giſt ſaaledes til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget (ſee Tillæg A. Sp. 2515—16 ff.) ved Navneopraab, der var beſgjært foretaget deels af: N. Hansen, Müllen, D. Chriſtensen, Ruggaard, S. Pedersen, L. Andersen, Rasmuſen, H. Senſen, Madsen, S. P. Chriſtensen, N. Nielsen og Notwitt, og deels af Tauber, Søren Jørgenſen, Thorup, Steenstrup, Winther, Saaborg, N. Nielsen, C. Hansen, Efferſø, L. Larsen, H. Albretſen, C. Petersen, Krabbe og Riſod (ſom medenſtaaende Liſte viſer) vedtoges med 56 Stemmer mod 41.